

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 грудня 1948 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—31 грудня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шев- ченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
21	Вівторок	ЧІО-ЧІО-САН	МАКАР ДІБРОВА	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
22	Середа	СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	МЕЩАНЕ	РОЗБІЙНИКИ
23	Четвер	ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
24	П'ятниця	ТОСКА	ЗАКОН ЧЕСТІ	АННА КАРЕНИНА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
25	Субота	ВИСТАВИ НЕМА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	МЕЩАНЕ	РОЗБІЙНИКИ
26	Неділя	ВИСТАВИ НЕМА	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК (р)	О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ (у)	РОЗБІЙНИКИ (ранок і вечір)
27	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	МАКАР ДІБРОВА (в) КОВАРСТВО	МЕЩАНЕ (с) О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ (в)	ВИСТАВИ НЕМА
28	Вівторок	ДАНКО	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (в)	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
29	Середа	ТРАВІАТА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГСА	РОЗБІЙНИКИ
30	Четвер	ДАНКО	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГСА	РОЗБІЙНИКИ
31	П'ятниця	НОВОРІЧНИЙ БАЛ	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК	ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ	АРШИН МАЛ АЛАН

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 29 (37)

21—31 грудня 1948 р.

ХАРКІВСЬКОМУ РОСІЙСЬКОМУ ДРАМАТИЧНОМУ ТЕАТРУ—15 РОКІВ.

Харківському державному російському драматичному театру минуло 15 років.

Створення в Харкові, тоді столиці Радянської України, постійного російського театру ще більше зміцнювало культурні зв'язки між народами двох братніх республік і з'являлось новим торжеством ленінсько-сталінської національної політики.

До роботи в театрі було залучено таких висококваліфікованих режисерів як нар. арт. СРСР О. Крамов, нар. арт. РРФСР М. Петров, нар. арт. УРСР М. Синельников і таких видатних митців сцени як нар. арт. УРСР Л. Колобов, нар. арт. УРСР А. Воронович, засл. арт. республіки С. Строева-Сокольська, Н. Васильев, Д. Зеркалова та інші. Одночасно з ними до театру прийшла група молодих ленінградських артистів.

Протягом наступних п'яти років творчий склад театру поповнився такими відомими харківському глядачеві майстрами як нар. арт. УРСР В. Арістов, заслужені артисти УРСР Н. Тамарова, В. Золотарьов В. Матов, В. Северов, І. Любіч, Д. Васильчиков. Л. Лінецька, П. Осокін, артисти Я. Азімов, В. Венцовський, К. Суковська, Г. Ратальський, А. Волін.

Активне, партійне ставлення митців до життя, сполучення реалістичного показу

дійсності з високими романтичними прагненнями — така творча програма театру.

З перших же днів репертуар театру, який намагався у першу чергу відобразити сучасну йому радянську дійсність, став складатися з кращих творів радянської драматургії. На сцені театру були показані і кращі твори російської та західноєвропейської класики.

За роки спільної роботи колектив театру, керований одним з видатних майстрів радянського мистецтва, нар. арт. СРСР О. Крамовим, злився в монолітний творчий організм, об'єднаний єдиним творчим методом, методом соціалістичного реалізму.

Під час Великої Вітчизняної війни театр був евакуйований на Схід, де обслуговував трудящих Сибіру, Бурято-Монгольської АРСР, Далекого Сходу і моряків Тихоокеанського флоту.

Влітку 1944 року театр повернувся до Харкова, і колектив його разом з усіма трудящими приступив до лікування тяжких ран, заподіяних рідному місту фашистськими вандалами.

Нові завдання постали перед нашим театральним мистецтвом в післявоєнні роки. Ці завдання з вичерпливою повністю розкриті в постановках ЦК ВКП(б) „Про журнали „Звезда“ і „Ленинград“, „Про репертуар драматичних театрів“ та в інших історичних

рішеннях ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань.

На основі цих рішень Харківський російський драматичний театр перебудував свою роботу і показав ряд спектаклів про героїчні подвиги радянських людей, про силу правди радянської людини, про вищість радянської ідеології.

Значна робота була проведена акторами театру в справі шефства над Радянською Армією і допомоги художній самодіяльності. За роки Великої Вітчизняної війни у військових частинах і госпіталях було дано 717 концертів і 22 вистави.

За 15 років свого існування театр неодноразово виїжджав на гастролі. Він показував своє мистецтво глядачам Москви і Ленін-

Художній керівник Харківського Російського Драматичного театру
нар. арт. СРСР О. КРАМОВ.

Директор Харківського Російського Драматичного театру
Я. ТЕАТРАЛОВ.

града, шахтарям Донбасу, металургам Дніпропетровська будівникам Дніпрогесу. Після війни театр побував в Запоріжжі, Львові, Сталіно, Чернівцях, Кисловодську і в Києві.

Колектив театру приділяє велику увагу вивченню марксистсько-ленінської теорії і підвищенню ідейного та художнього рівня своїх вистав.

Харківський російський драматичний театр розпочав свій шістнадцятий сезон в повному розквіті своїх творчих сил. Його колектив сповнений бажання віддати всі свої сили і здібності для успішного виконання тих відповідальних і почесних завдань, які партія і уряд поставили перед радянським мистецтвом.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

22 грудня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Переклад М. Рильського

Диригент — П. Баленко.

Постава нар. арт. УРСР М. Стефановича

Художник — Б. Коваленко.

Перша дія. Граф Альмавіва, закоханий в Розіну, вихованку доктора Дон-Бартоло, провадить дні і ночі під її балконом, влаштовує їй серенади, але все даремно, він не може домогтися побачення з дівчиною. Альмавіва зустрічає цирульника Фігаро. Цирульник сповнений енергії і винахідливості. Його знає вся Севілья, в кожному домі він має свою клієнтуру. Він береться допомогти графу і обдурити скупого старика, опікуна її, доктора Дон-Бартоло, який сам хоче одружитися з Розіною, щоб заволодіти її приданим. Під час їхньої розмови на балконі з'являється Розіна, якій вдається кинути графу записку. В записці вона благає його визволити її від злого опікуна і відкрити їй своє ім'я. Альмавіва в серенаді називає себе бідним Ліндором, який не має золота, але має палке серце. Хитрий Фігаро радить графові удати з себе солдата, який вимагає квартиру для постою в домі Бартоло і таким чином увійти в його дім.

Друга дія. Розіна пише листа закоханому Ліндорові і хоче його передати через Фігаро, але їхню розмову перебиває прихід доктора Бартоло. Фігаро ховається. Розіна намагається випроводити опікуна. З'являється Дон-Базільо—вчитель музики Розіни. Він повідомляє доктора про приїзд графа Аль-

мавіва і про його наміри. Дон-Базільо радить знеславити графа в очах Розіни за допомогою наклепу. Дон-Бартоло і Дон-Базільо вирішують негайно заготовити шлюбний контракт і влаштувати шлюб Розіни з Дон-Бартоло цього ж дня. Фігаро, який підслухав їхню розмову, поспішає попередити про все Розіну.

Підозріливий доктор замикає Розіну в кімнаті. В дім вдирається граф, переодягнутий солдатом. Він вимагає квартири. Марно Дон-Бартоло доводить йому, що його дім звільнений від постою. Розпалюється сварка, під час якої графові вдається побачитися з Розіною. На галас і крики приходить військовий патруль. Всі скаржаться командирові патруля на солдата, і командир хоче заарештувати його, але... дізнавшись про титул удаваного солдата, стає струнко і салютує графові. Офіцер пропонує всім негайно розійтися і не знімати галасу.

Третя дія. Перед вечором цього ж дня у дім Дон-Бартоло увійшла скромна молода людина в костюмі абата і повідомила доктора, що вона має дати урок музики Розіні замість Дон-Базільо, який раптом захворів. Дон-Бартоло охоплений сумнівами, але абат, який назвав себе Дон-Алонзо, по секрету повідомляє доктора, що йому випадково потрапив до рук лист Розіни, адресований Альмавіві-Ліндору. Він радить використати цю записку для того, щоб довести Розіні, ніби-то легковажний Ліндор просто сміється з неї. Доктор в захопленні від плану молодого вчителя і поспішає покликати Розіну. Під час уроку Дон-Алонзо, він же переодягнутий граф Альмавіва, відкривається Розіні і просить її руки. Розіна погоджується. Бартоло, підслухавши їхню розмову, проганяє графа, а разом з ним і його спільника у змові, спритного Фігаро.

Дон-Бартоло повертає Розіні її записку і запевняє її, що залицяння графа не мають серйозного характеру. Розіну охоплюють сумніви і відчай. Бартоло тим часом поспішає до Дон-Базільо, щоб послати його за нотаріусом для складання шлюбного контракту.

Ніч. Буря. Через балкон в дім проходять Альмавіва і Фігаро. Сумніви Розіни розвіяні, і коханці вже збираються втекти, коли з'являється Дон-Базільо з нотаріусом. Скориставшись приходом нотаріуса, Альмавіва одружується з Розіною. Приходить Бартоло з поліцією, але вже пізно, шлюбний контракт підписано. Бартоло у відчаї що при-

дане Розіни пропало для нього, але Альмавіва відмовляється від приданого і зраділий Дон-Бартоло благословляє молодих.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альмавіва—В. Бутков, Л. Лев'ятов. Фігаро—Н. Григор'єв, А. Маєргут, засл. арт. УРСР. Дон-Базіліо—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин. Дон-Бартоло—Д. Дісар, Г. Коваль. Фіорелло—І. Вільчур, Г. Коваль, Берта—О. Мейер, Є. Носенко. 1-й слуга — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. 2-й слуга — М. Державін. Офіцер — Г. Коваль.

Артист Я. Додін в ролі Феба
(Балет „Есмеральда“).
Фото Й. Куперштейна.

Засл. арт. УРСР А. Маєргут
в ролі Амонасро (Опера „Аїда“).
Фото Й. Куперштейна.

23 грудня

М. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Оформлення головного художника театру Назарова.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в постанові В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин. Марфа, його дочка — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. Лозинська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Любаша — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов. Єлісей Вомелій, царський лікар — П. Калюжний, О. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — О. Мейер, К. Морозова. Дуняша її дочка, подруга Марфи — Є. Носенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. Мейер. Боярин — П. Скоробогачко. Покоївка — Є. Ставчанська. Парубок — В. Хворост. Опричники, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. Базилевич.

24 грудня

Дж. Пуччіні

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент — І. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постава режисера О. Геращенко.

Художник — М. Калашніков.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Головний концертмейстер — Н. Миронович.

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалом інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник по-

годжується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаного втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храму, щоб захвати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревності в серці Флорії, щоб, скориставшись з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімната Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату і катують ще лютіше. Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благодіє Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценівка страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться тільки інсценівка розстрілу, після чого вони будуть на волі.

Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами: «Маріо, я з тобою!»—вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка—В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Маріо Каварадоссі, художник—З. Канзбург, В. Совалов. Барон Скарпіо, начальник поліції—І. Бронзов, нар. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—Г. Коваль, Н. Григор'єв. Різничий—Д. Діссар, Б. Малков. Сполетто, агент поліції—П. Калюжний, В. Нікітін. Скіарроне, жандарм—І. Вільчур. Тюремник—І. Вільчур. Пастушок—Є. Носенко.

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—А. Базилевич і С. Романівська.

28, 30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленко (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Балетмейстер-постановник—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник—Д. Овчаренко.

Концертмейстер—Я. Калігорський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко—засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавнік. Радда—І. Герман, О. Ширай. Ларра—О. Галкін, Я. Додін. Міліца—Н. Виноградова, Л. Любимова.

Ватажок орди—О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців—О. Галкін, Я. Додін. Зобар—Н. Ізотов, А. Кисенко. Старійшина—І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Гарпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Виставу веде С. Петров.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри—змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників переважаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко—Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Рад-

ду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюда прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гідливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножом кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало яким, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змитаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни — сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче негасимий факел великої любові до людей.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21, 26 грудня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. М. Крушельницького.

Режисер — засл. арт. УРСР Р. Черкашин.
Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Миргород. Ольга, їх дочка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; О. Валуева. Артем, їх син — В. Стешенко, В. Коробков. Павло Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — Ю. Тітов. Ганя, його дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братченко — Е. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Снегірьов. Трохим Голуб — В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іванчук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Степова — Ю. Фоміна, З. Біляева. Хмара — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін. Орлов — М. Волошин, М. Савченко. Зіненко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; О. Немзер. Стеша — Я. Косаківна, Т. Давидова.

22, 23, 25, 27, 28, 29, 30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією А. Гозенпуда.

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент **С. Ходкевич.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **О. Романенко**. Фердінанд — син його, майор — **С. Кошачевський**. Гофмаршал фон Кальб — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **О. Свистунов**. Леді Мілфорд — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова**. Вурм, особистий секретар президента — **І. Костюченко**, **І. Гавришко**. Міллер, музикант — **Ф. Радчук**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Його дружина — **А. Смерека**, засл. арт. УРСР; **Г. Бабіївна**. Луїза, його дочка — **Е. Петрова**, нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська**. Софі, камеристка леді — **В. Власовська**, **О. Тимофієнко**. Камердинер герцога — **О. Подорожній**, **В. Бондаренко**. Лакей президента — **В. Лобко**, **Ф. Хрипко**. Лакей леді — **А. Троян**. Поліцаї — **Г. Снегірьов**, **Я. Лівшиць**, **В. Лавров**, **Я. Браславський**.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара**.

24 грудня

Ол. Штейн.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Художнє керівництво постановою лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент — **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський **Андрій Іванович**, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург — **О. Сердюк**, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська**. Микола, її чоловік, кандидат філософських наук — **В. Коробков**. Добротворський **Олексій Олексійович**, професор-біохімік — **Д. Антонович**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург — **С. Федорцева**, нар. арт. УРСР. Лосев **Сергій Федорович**, професор-хімік — **Г. Козаченко**, засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина — **Л. Криницька**, засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна**. Петренко **Іван Петрович**, доктор, завідувач клінічного відділу інституту — **Ю. Тітов**. Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я — **В. Мізіненко**. Грушницький **Петро Степанович** — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин**. Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко**, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Єфімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко**. Писаревський, академік — **А. Макаренко**. Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак**. Вуд — розвідник — **С. Верхацький**. Уїлбі, співробітник посольства — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений — **В. Стеценко**. Паша, хатня робітниця — **Г. Бабіївна**, **С. Лер**. Митько, хлопчик — **А. Калішевська**. Пушкова, машиністка інституту — **І. Стещенко**. Секретар суду — **М. Кірін**.

26 (ранок) 31 грудня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК“

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Концертмейстери—Е. Плщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в поставі Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, композитор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінка, їхня дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; О. Валуєва. Скворцов, капітан — С. Кошачевський, І. Костюченко. Шельменко, його денщик—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина — І. Стешенко, Ю. Фоміна. Евжені, їх дочка — Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків—Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна. Поміщик — М. Микитенко, В. Лавров. Його дружина — О. Тимофієнко. Гусар — Г. Снегірьов. Його дама—Р. Кіріна.

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

28 (ранок) грудня

К. Ісаєв та О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер—М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичников, директор Старо-Кримської філармонії—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна — О. Валуєва, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової — І. Стешенко. Г. Бабіївна. Єлизавета Михайлівна Кирпичникова—Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальті—О. Сви-стунов, О. Подорожній. Адміністратор готелю — М. Савченко. Людина з бороною — Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер — М. Микитенко. Командировочні — М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський. А. Троян, В. Лавров.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Народные и в Харьковском

1933—1948 гг.

Нар. арт. УССР
В. АРИСТОВ.

Засл. арт. УССР
Г. ЛИНЕЦКАЯ.

Засл. арт. УССР
И. ЛЮБИЧ.

Засл. арт. УССР
В. МАТОВ.

заслуженные артисты УССР

Русском Драматическом театре

Нар. арт. УССР
А. ВОРОНОВИЧ.

Засл. арт. УССР
Д. ВАСИЛЬЧИКОВ.

Засл. арт. УССР
В. ЗОЛОТАРЕВ.

Засл. арт. УССР
П. ОСОКИН.

Засл. арт. УССР
В. СЕВЕРОВ.

Засл. арт. УССР
Н. ТАМАРОВА.

21, 23, 24, 28 декабря

По роману Л. Н. Толстого.

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление—А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—З. Зиновьева, С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Б. Викторин, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—Б. Викторин, А. Котляров. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Карташов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пру-

жанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камердинер Вронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

22, 25, 26 (день) декабря

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Крамова.

Режиссер—засл. арт. УССР И. Любич.

Художник—Б. Чернышев.

Музыкальное оформление—А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—Л. Линецкая, засл. арт. УССР; Е. Леонидова. Их дети: Петр, бывш. студент—Г. Ратальский, М. Таранов и Татьяна, учительница—К. Гайжевская, К. Суковская. Нил, воспитанник Бессеменова—Л. Молдаванов, В. Северов, засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—А. Крамов, нар. арт. СССР; Э. Коломийский. Поля, его дочь—К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева. Кравцова, Елена Николаевна—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Тетерев, певчий—В. Матов, засл. арт. УССР; Т. Прево. Шишкин, студент—В. Кропотов, В. Шаповалов. Цветаева, учительница—А. Москаленко, М. Шматченко. Степанида, кухарка—А. Кочкарева, К. Туберозова. Доктор—И. Здановский, И. Мальвин.

Участвуют: Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштон, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

26 (утро и вечер) декабря

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент Т. Прево.

Художник — Н. Соболев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — В. Аристов, нар. арт. СССР, А. Волин. Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — Я. Азимов, В. Шаповалов. Софья Львовна, его жена — Е. Оноприенко, З. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница — З. Зиновьева, О. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых — А. Кочкарева, М. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — В. Цветков. Анна Павловна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент — Б. Тоценко, М. Таранов. Бакалова, Надежда Петровна, студентка — А. Москаленко. Люся, ее подруга по институту — Н. Скоркина. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — Ф. Кривонос, В. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — И. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — Т. Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — К. Гайжевская, Р. Семашко. Горбатенко Га-

Композитор М. Шац.
(Работает в театре со дня его основания)

лина, жена Плескина — К. Борискина, М. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве — Э. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — В. Кропотков. Бухгалтер, сослуживец Шурова — П. Пружанский. Работник министерства — Н. Белецкая. Дежурный на заводе — В. Карпенко. Клавдия Михайловна — В. Астахова. Рабочий на заводе — С. Лерман. Продавщица в цветочном магазине — Н. Шеремет. Юноша — Я. Эдельман. 1-й официант — Г. Столкин. 2-й официант — И. Здановский. 3-й официант — В. Криштон. 1-я официантка — Н. Скоркина. 2-я официантка — Г. Огневцева. Старик-румын — Б. Табаровский.

29, 30 декабря

Эдуард Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод М. Левиной и С. Дольского.
Постановка народного артиста УССР
В. Аристов.

Художник Б. Чернышов.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Риггс, директор школы — В. Аристов, нар. арт. УССР. Томми, его сын — Л. Молдаванов, В. Цветков. Хэрри, учительница — Т. Семичева. Эндерсон, инженер — М. Таранов. Мэй Ховард, тетя Хэрри — О. Зубова. Феликс, школьник — М. Шматченко. Вейнис, секретарь школы — З. Кудряшева. Мастерс, редактор местной газеты — А. Волин. Аллен, адвокат — Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Беннет, адвокат — В. Шаповалов. Питерс — И. Мальвин. Фитцджеральд — Б. Викторин. Боуэн — А. Кочкарева. Джим — В. Криштоп. Виржи — Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Броун — В. Кривonos. Кэрэн — П. Пружанский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

31 декабря

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка М. Уль.

Провинциальная история („Хищники“)

Пьеса в 4-х действиях по роману
О. Бальзака «Жизнь холостяка»
Постановка нар. артиста УССР В. Ари-
стова.

Оформление засл. деятеля искусств УССР
В. Меллера. Возобновлено художником
Ю. Рыжиковым.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Жан Жак Руже, богатый старый хо-
лостяк — В. Аристов, нар. арт. УССР;

Зам. директора Харьковского Русского
Драматического театра И. Гальперин.
(Работает в театре со дня его основания)

В. Золотарев, засл. арт. УССР. Флора Бразье — К. Суковская, Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник — В. Матов, засл. арт. УССР; Макс Жиле, майор — В. Венцовский; Ренар, капитан — А. Волин, Э. Коломийский; Миньоне, майор — И. Мальвин; Потель, капитан — В. Кропотов, В. Шаповалов. Карпантье, генерал в отставке — П. Осокін, засл. арт. УССР; О. Привалов. Агата Бридо, сестра Руже — З. Зиновьева, О. Зубова. Жозеф Бридо, художник — Б. Тоценко, В. Цветков. Борниш, старый крестьянин — Т. Прево, П. Пружанский. Ведия, служанка Руже — К. Гайжевская, Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Кусский, денщик Филиппа Бридо — Ф. Кривonos, Г. Столкин. Орсинто, денщик Макса Жиле — Б. Викторин, М. Таранов.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21, 22, 23, 25, 26, (ранок і вечір) 29, 30 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії.

Текст Бонді. Переклад В. Сокола.

Постановка художнього керівника театру М. Авах.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Соляшанський.

Художнє оформлення Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Микола Іванов.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

Концертмейстери: П. Кулісіч і Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков. Фіорелла — Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева. П'єро — Микола Іванов. Карманьола — М. Гавриленко. Барбавана — С. Грицюк. Доміно — М. Мармур. Герцог Мантуанський — К. Райданов, Л. Уманець. Барон Кампотассо — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — О. Райданов. Казначей — А. Аркін. Маркіза — Л. Міцнер. О. Меркова. Принцеса Гренадська — Н. Попова, Л. Романенко. Фражолетто — О. Федосов. Граф Глорія-Кассіс — І. Білошенко. Ізабела — А. Алмазова. Адольф — Г. Рибалкин.

БАЛЕТ:

Танець „розбійників“. Виконують солісти балету: В. Ліснівська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія“. Виконують солісти балету: Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо та Н. Боровкова.

24 грудня

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст В. Тіпота і В. Квасницького.

Переклад Г. Плоткіна.

Постава головного режисера театру І. Радомиського.

Диригент — М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — Л. Уманець, О. Федосов, А. Зуб. Ася Тройніна — К. Великосельська, А. Лундишова. Сіма Вакуленко — Н. Аннікова, З. Мізіненко. Таня — М. Вербіцька, О. Байдак. Федір Григорович Савчук — Д. Волков, К. Передерніков. Марія Петрівна — А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко. Єльцов — А. Мармур, О. Райданов. Мальцев — засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко, К. Райданов. Пономарьов — А. Аркін, І. Білошенко. Бірченко — В. Андреев, С. Грицюк. Костя — Г. Рибалкін. Федорчук — М. Гавриленко. Беліков — С. Бондаренко. Лейтенант — О. Баскаков. Комендант — М. Коваль, О. Ткаченко.

В балеті беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

28, 31 грудня
ПРЕМ'ЄРА

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР Л. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Соля-
щанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художнє оформлення — С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера В. Нікі-
тіна.

Концертмейстери — П. Кулісіч, Е. Чер-
няк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — Г. Охрименко, Л. Уманець
Сулейман — А. Аркін, І. Білошенко. Гюль-
чохра — К. Великосельська, Р. Уманська,
засл. арт. УзРСР. Джихан — Н. Попова,
Л. Романенко. Теллі — З. Мезіненко.
Султанбек — І. Бурменко, Л. Івашутич,
нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Веллі —
Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Асья —
Т. Безяєва, В. Омельченко.

В танцях беруть участь: В. Балацький,
О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Семенов, Хільченко та
ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 12738. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 925. Тираж 2500

Ціна 2 крб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка**

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ

Обер

ФРА - ДІАВОЛО

Опера на 3 дії.

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. УРСР

І. ШТЕЙМАН.

Постава режисера С. ОДНОПОЗОВА.

Художник—П. ШИГІМАГА.

Танці в постанові О. ГАЛКІНА.